

Helle Degn (S):

FNs kvindetår nærmer sig sin afslutning. Derfor skal der gøres status, og der skal tages stilling til, om arbejdet skal fortsættes eller man blot . . .

Formanden:

Jeg har givet ordet til fru Helle Degn.

Helle Degn (S):

Der skal tages stilling til, om arbejdet skal fortsættes eller man skal stoppe her blot med en henkastet konstatering af, at det var så den sag.

Der skal gøres status over kvinders vilkår internationalt, regionalt og nationalt; hvilke fremskridt gjorde vi i 10 års perioden, og hvilke planer har vi eksempelvis frem til år 2000? Alle FNs medlemslande har gjort eller gør i denne tid status. Af alle FNs medlemslande har 113 indtil nu besvaret et fyldigt spørgeskema om, hvilke ændringer der er sket økonomisk, socialt, kulturelt og lovgivningsmæssigt, og den store besvarelsesprocent viser noget om den interesse, regeringer overalt i verden tillægger spørgsmålet om kvinders forbedrede vilkår.

Folketingets partier bag denne forespørgsel har ønsket to ting: dels at høre, hvordan regeringens opfattelse af situationen er, og hvilke forslag den har vedrørende fremtiden, dels har partierne også ønsket at få lejlighed til at fremlægge de synspunkter, som de mener Danmark særlig skal markere i juli måned på FNs kvindekongress i Nairobi.

Vi imødeser med interesse statsministerens besvarelse af forespørgslen.

*Besvarelse***Statsministeren (Poul Schlüter):**

FNs første kvindetår er ved at rinde ud. Ved FNs kvindekongress i Nairobi vil man nu gøre status over, hvor langt man er kommet.

Der er ingen tvivl om, at der er sket en større bevidstgørelse med hensyn til kvindens rolle i samfundet. Vigtigst forekommer det mig, at det kvindelige flertal af befolkningen såvel hos os selv som mange andre steder har formået at bryde den usynlighed, de tidligere enten havde måttet affinde sig med eller frivilligt havde valgt. De sidste år har været

præget af, at kvindebevidstheden er kommet til udtryk på nye og mangfoldige måder, og af, at kvinder både til berigelse for sig selv og også for os mænd har vovet at holde fast deri. De er blevet mere synlige, også her i folketinget og i øvrigt også i regeringen.

Regeringen lægger megen vægt på, at FN fuldt ud opretholder sit engagement i de bestræbelser, der udfoldes på nationalt og internationalt plan til fremme af fuld ligestilling mellem kvinder og mænd. Vor aktive indsats i denne sag kom til udtryk med det vellykkede værtskab for midtvejskongressen i 1980. Det er en helt naturlig ting, at Danmark senere har ratificeret FNs konvention fra 1979 om afskaffelse af enhver form for diskrimination mod kvinder, og det har gævet mulighederne for en aktiv dansk indsats internationalt, at vi i 1983 blev indvalgt i FNs kvindekommision, hvor en af forespørgerne, fru Hanne Severinsen, repræsenterer Danmark.

Den politiske interesse for kvinde- og ligestillingssagen afspejles i, at otte partier står bag den fremsatte forespørgsel. Regeringen hilser forespørgslen velkommen, fordi den giver anledning til at orientere folketinget om status for forberedelsen af en vigtig international begivenhed. Det glæder mig, at der er truffet beslutning om, at folketingets deltagelse i Nairobi vil ligge på samme niveau som i 1975 og 1980.

Mine bemærkninger vil i øvrigt blive uddybet af arbejdsministeren, der som bekendt er formand for regeringskomiteen til forberedelse af kvindekongressen.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Også jeg takker for forespørgslen, der falder i to dele, idet den både går på den danske forberedelse af kvindekongressen i Nairobi og på, hvad vi har nået i vore bestræbelser på at følge handlingsplanen fra 1980 op.

Baggrunden for kvindekongressen i Nairobi er som bekendt, at FNs generalforsamling i 1980 vedtog, at der skulle afholdes en sådan kongress ved udgangen af FNs kvindetår, der jo har strakt sig fra 1976 til 1985.

Kongressen vil blive afholdt i Nairobi i tiden 15.-26. juli i år. Formålet er at gennemgå og vurdere resultaterne af kvindetåret, hvis tema er ligestilling, udvikling og